

Литературата умива душите

На 3 декември в Дома на националните общности се проведе среща с известния български писател Деян Енев. Тя се състоя в рамките на Дните на българската култура, организирани от сдружение „Възраждане“. Вече четвърта поредна година „Възраждане“ кани в чешката столица известни поети, писатели и издатели, за да могат зажадените за българска култура наши сънародници да се докоснат до българското слово, да се запознаят със съвременните ни творци и да си купят последните им книги.

Литературната среща беше открита от писателя Стефан Кисьов, който представи своя събрат по перо, като подчерта, че Деян Енев е не само един от най-добрите ни разказвачи, но е и от малкото писатели с будна гражданска съвест.

„В поканата да дойда тук се е намесил и св. Вит“, сподели писателят и разказа част от разказа си „Манастирчето“, в който един от героите му на име Витко, болен от епилепсия, мечтае да отиде в Прага и да посети катедралата „Свети Вит“. „Витко имаше една мечта. Да събере триста лева, за да отиде до Чехия. Там, в Прага имало катедрала на името на св. Вит. А св. Вит бил светецът, който лекувал от епилепсия. Някой беше казал на Витко, че 300 лева ще му стигнат за пътуването. По лев, по два. По лев, по два“.

По думите на писателя поезията е несравнимо с нищо изживяване. През тази студена декемврийска вечер той стопли премръзналите ни души с последната си книга „Стихотворения“ (изд. „Сиела“, 2012 г.).

Телефонът звънна

Аз вдигнах слушалката

и чух как миглите на Мария

Плуват в съзвездията ѝ като ладии.

Само три дни по-късно Деян Енев стана първият носител на наградата за поезия „Николай Кънчев“, която му бе връчена на Поетичния Никулден 2012 в рамките на Софийския международен панаир на книгата в галерия „Средец“ на Министерството на културата.

Деян Енев запозна аудиторията с интересни моменти от своята биография и изброи многото професии, които е сменил, докато се наложи като писател. „Писателят е санитар на обществените нрави, преработва токсините на обществото и ги превръща в екологично чист продукт. Той има дарбата да вижда неща,

Деян Енев и Стефан Кисьов

които останалите хора не виждат. Литературата умива душите“. Деян Енев е майстор на късия разказ, който е сплав от интересни герои и сюжети, винаги придружени от силна емоция, която пренася преживяванията от сърцето на писателя към сърцата на читателите.

Енев стана особено популярен сред широката аудитория, след като два негови разказа се паднаха на матурите за седмоласници през 2008 г. и 2012 г.

Той спомена за комичните заглавия в медиите („Сеч на матурите с Вазов и Енев“, „Безумие и котки на матурите“), които се появяват, след като неговият разказ „Бабата, която хранеше котките“, е избран на тазгодишната матура. Разказа как, случайно минавайки по описания в разказа бул. „Гоце Делчев“, вижда фоторепортери да търсят дървото, пейката и бабата от разказа...

По желание на публиката писателят прочете „Българчето от Аляска“ от едноименната книга, издадена през 2011 г. от изд. „Сиела“ и разказа как, пътувайки с шефа на българския ПЕН-

клуб Георги Константинов до Белград, случайно попада във влака с едно откъснато от света българче, живеещо в Аляска. На перона е майката, която изпраща сина си. „Аз останах до Белград в коридора на влака, пуших цигара от цигара и присвивах очи срещу летящата край сваления прозорец нощ. И сякаш още виждах погледа на майката, тъмния и страшен поглед на майката, като на вълчица. Такъв, какъвто го запомних от перона на софийската гара.“

Мислех си как ли изглежда България от Космоса, набучена като игленик със стотици хиляди такива погледи, които опасват земята и стигат до другия ѝ край. Чак до Аляска“.

Емиграцията, самотата и тъжната българска действителност са темите, които обединяват тези два разказа, но това, което е характерно за творчеството на писателя като цяло е, че Деян Енев пише къси разкази за дълги размисли, с които пречиства душите ни. Защото „само с хляб и поглед, втрещен в ежедневието, не се живее“.

Мария Захариева